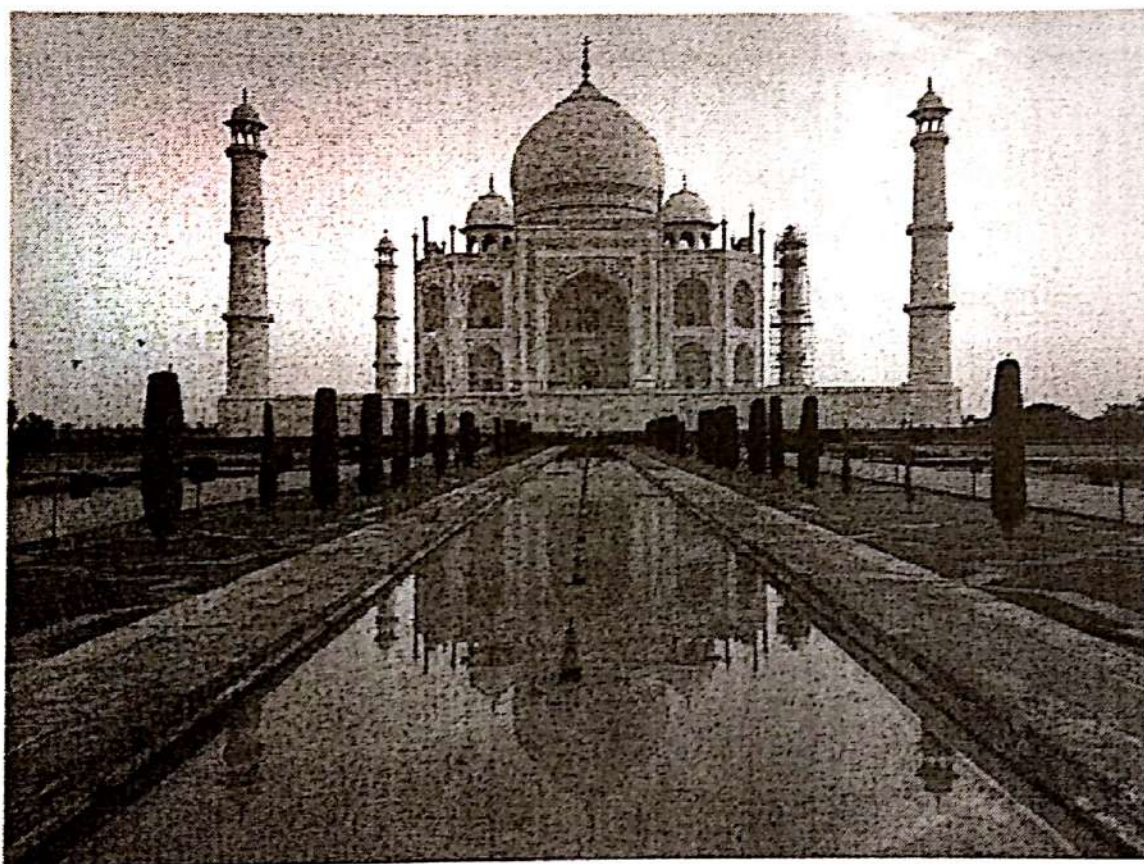

– India ékkövei –
III. „Yuvarājamelaka” Konferencia

2017. május 12.

Eötvös Loránd Tudományegyetem
Indoeurópai Nyelvtudományi Tanszék

Programfüzet

A KELET FÉNYE (elnök: DEZSŐ CSABA)

10:00–10:30

CSORDÁS DOMONKOS (ELTE BTK)

A naksatrák a Védānga-dzsjótisában

10:30–11:00

SZANYI SZILVIA (ELTE BTK)

Arhatok és buddhák Vasubandhu kései műveiben

11:00–11:30

JAKAB ESZTER (ELTE BTK)

A Mahábódhi templom szimbolikája és jelentősége

11:30–12:00

Szünet

SZÖVEGEK ÉS SZIMBÓLUMOK (elnök: Ittész Máté)

12:00–12:30

NEMES SZILVIA (ELTE ÁJK)

A dharma időtlensége?

12:30–13:00

DOBOS BARNA (ELTE BTK)

Nala és Damajanti vitája. A Fiók Károly fordítása a 19. század második felének magyar poétikai diskurzusában

13:00–13:30

SZITÁR KRISTÓF (CEU)

A Monthy Pythontól a Tútínámá-ig: papagájok és a humor

13:30–14:00

JANCSÓ DORKA (ELTE BTK)

Az anyakép reprezentációja a 2010-es évek bollywoodi filmjeiben

örök és időtlen, benne él a társadalom emlékezetében. Kérdés, hogy ez a továbbélés jelentheti-e azt, hogy azok a szabályok, amelyeknek valaha a királyi udvarban szereztek érvényt, áttették székhelyüket India XXI. századi bíróságaihoz. Vajon a hindu jog mai szabályaiban mennyire él benne a dharma eredeti koncepciója?

DOBOS BARNA

Nala és Damajanti vitája

A Fiók Károly fordítása a 19. század második felének magyar poétikai diskurzusában

Előadásomban a Mahábhárata egyik belső elbeszélésének, Nala és Damayanti történetének első magyar fordításával foglalkozom. A téma tudományos szempontú érdekességét, a fordítás/fordíthatóság alapvető – minden fordítás esetében felteendő – kérdései mellett Fiók Károly fordítása kapcsán kibontakozó polémia adja. Az elsődleges fordításelméleti és paradigmátörténeti bevezetés után erre a vitára térek rá: azokat a kérdésfeltevéseket veszem sorra, melyek mentén összesűrűsödtek a vitázó felek argumentációi. A vita a magyarosított nevekre is rákérdez, mellyel a 19. század végi magyar lírai hagyomány, irodalmi szokás horizontján a klasszikus indiai versforma és a magyar verselés, verselési hagyomány lehetőségei (hasonlóságok és különbségek) artikulálódhatnak. Mindez nem érdektelen, amikor olyan jelentős költőink fordítottak magyarra klasszikusokat, mint például Arany János Aristophanes összes komédiáját; a mai napig ezt tekintjük mérvadó fordításnak, még ha néhol avított a nyelvezete, sőt a vaskos aristophanesi tréfákat könnyed aranyi eufemizmusok takarják el. Az előadás zárásaként a slóka magyarra fordíthatóságának kérdéskörét járom röviden körbe, melyet Dezső Csaba Weöres Sándor lírája és fordításai kapcsán tanulmányában a huszadik századi magyar irodalomra vonatkoztatva behatóan elemzett. Kitekintésképpen a kortárs magyar lírából hozok példát a slóka lehetőségeinek jelenkori kérdésének árnyalásához.

SZITÁR KRISTÓF

A Monthly Pythontól a Tútínámá-ig: papagájok és a humor

A nulla matematikai koncepciója és a szanszkrit irodalomból ismert keretelbeszélések alkalmazása mellett a népszerű ind történetek is bejárták a világ egy jelentős részét és ezen elbeszélések az új térségek kulturális jellegzetességeit figyelembe véve változtak. Prezentációmban röviden ismertetem a szanszkrit Sukaszaptati utóéletének egyik fő állomását, azaz a mű egyik perzsa fordítását (perzsa: Tútínámá). Előadásomban különös figyelmet szentelek az indiai, perzsa és angol humorban a főszereplő, azaz a papagájának, ill. szerepének és funkciójának bemutatására. Emellett kultúr- és politikai történeti kontextusba ágyazva a Tútínámá egy dél-indiai kéziratának kalandos történetét is röviden tárgyalom.